

Interview met de prelaat: “Heiligheid is niet iets voor supervrouwen of supermannen, het is voor echte mensen”

Tijdens zijn recente reis naar Colombia gaf mgr. Fernando Ocariz een interview aan het tijdschrift Semana. Hij sprak onder meer over de open en gastvrije houding van de katholieke kerk en de wereldwijde roepingencrisis. Daarbij benadrukte hij het belang van het herontdekken van hoop.

28-10-2024

U keert terug naar Zuid Amerika, 50 jaar nadat de catechese van de heilige Jozefmaria in die regio plaats vond. Denkt u dat de verwezenlijking van het Opus Dei in deze landen in de buurt komt van Escrivá's droom?

Toen de heilige Jozefmaria Amerika bezocht, moedigde hij ons aan om te dromen van grote avonturen van christelijke dienstbaarheid. Zonder de menselijke moeilijkheden en fouten te negeren, dank ik God voor de ontwikkeling van het Opus Dei in Colombia en de rest van het continent. Tegelijkertijd stelt Gods logica ons in staat om menselijke resultaten, cijfers en externe successen of mislukkingen met meer perspectief te bekijken, omdat het er in essentie om gaat om een

ontmoeting met Jezus Christus in de harten van veel mensen mogelijk te maken, en alleen God kan dat zien.

Wat verwacht u van het Opus Dei in de komende 50 jaar?

Voor de toekomst zou ik willen dat het Opus Dei een verspreider van vriendschap is, van geloof dat zich uit in werken, van vrijheid van geest en creativiteit om de evangeliserende missie van de Kerk uit te voeren en mee te werken aan de opbouw van een rechtvaardige samenleving.

Wat is de dienst die een lid van het Werk - zoals het Opus Dei ook wordt genoemd - aan de Kerk kan bewijzen?

De specifieke roeping van de leden van het Opus Dei - de overgrote meerderheid van hen zijn leken, slechts 2 procent zijn priesters - roept op tot een persoonlijke ontmoeting met Christus in het gezin, op het

werk, in sociale relaties, wetende dat de zoektocht naar heiligheid niet iets is voor supervrouwen of supermannen, maar voor mensen van vlees en bloed, met successen en vergissingen. De "heiligheid midden op straat" die de heilige Jozefmaria predikte, moedigt ons aan om waardige oplossingen te zoeken voor de problemen van elke sociale context en van elke tijd.

Wat is of zou de rol van leken in de Kerk moeten zijn?

Zoals het Tweede Vaticaans Concilie heeft benadrukt, is het de roeping van leken om christelijk leven te geven aan tijdelijke aangelegenheden: dat wil zeggen aan werk, familie, handel, cultuur, enzovoorts. Het is hun rol om bij te dragen aan de heiliging van de wereld, door een glimp van de liefde van Christus te weerspiegelen op elke plaats en in elke omstandigheid;

en hier is nog een lange weg te gaan. Ik denk bijvoorbeeld aan de vorming van leken in bio-ethiek of sociale rechtvaardigheid, zodat ze zich bewust zijn van hun hoofdrol in de evangelisatie. De zending van leken is niet beperkt tot het “bekleden van functies” in kerkelijke structuren.

In 1946, toen de heilige Jozefmaria om de juridische goedkeuring van het Opus Dei vroeg, kreeg hij te horen dat hij een eeuw te vroeg was gekomen. Denkt u dat de hervorming van de statuten, waar de Heilige Stoel om heeft gevraagd, verband houdt met het antwoord dat aan de stichter is gegeven?

In 1946 was het Opus Dei gevestigd in vier landen en vandaag de dag in 70 landen. In die tijd was een boodschap speciaal gericht aan leken over de zoektocht naar heiligheid te midden van de wereld verrassend en leek vooruit te lopen, ondanks het

feit dat de wortels ervan al in het evangelie te vinden zijn. Ik kan u verzekeren dat de huidige wijziging van de statuten, waar de Heilige Vader om heeft gevraagd, precies wordt uitgevoerd met dit fundamentele criterium van aanpassing aan het charisma, dat tegenwoordig breder wordt begrepen en gedeeld. Het recht, zo noodzakelijk, volgt het leven, de vleesgeworden boodschap, om steun en continuïteit te geven aan het leven.

De meerderheid van de Opus Dei-leden zijn vrouwen, van wie de meesten getrouwd zijn. Hoe kunnen we meer glans geven aan hen die hun leven aan God geven in het huwelijk?

Het huwelijk is een weg tot heiligheid: in het Opus Dei delen alle leden - gehuwd, ongehuwd of celibatair - dezelfde roeping, zending

en verantwoordelijkheid. Getrouwde mensen leven met het besef dat hun liefde voor God doorwerkt in hun gezin, hun vriendschappen en hun werk in de wereld. Dit heeft enorm veel potentie voor een verandering in dienstbaarheid. Wat de vrouwen betreft, die zoals u opmerkt in de meerderheid zijn, begreep de heilige Jozefmaria dat zonder hen het werk niet compleet was. Het Opus Dei zou niet begrepen worden zonder hun onvervangbare bijdrage, net zoals het gezin, de wereld van het werk of het sociale leven niet begrepen zouden worden zonder hen.

Paus Franciscus heeft de roepingencrisis een “bloeding voor de Kerk” genoemd. U gaf uw leven aan God als jonge man en werd daarna priester. Waarom is het tegenwoordig moeilijker voor mensen om een roeping tot het apostolisch celibaat te overwegen?

De wereld van vandaag staat voor de uitdaging om opnieuw te geloven in toewijding; in een levenslange liefde die vervuld is van vreugde en vrijheid. Voor velen lijkt toewijding een beperking, terwijl God in werkelijkheid altijd glorende horizonten opent. Ik zou zeggen dat het essentieel is om de deugd van de hoop terug te vinden.

“Er is plaats voor iedereen in de Kerk”, zei paus Franciscus op Wereldjongerendag 2023 in Lissabon. Wat betekent deze openheid precies en hoe kan het Opus Dei deze boodschap overbrengen?

Paulus zelf bevestigt dat God wil dat iedereen gered wordt en de waarheid leert kennen. De paus heeft deze universaliteit tot een centraal thema van zijn leergezag gemaakt. De heilige Jozefmaria sprak tot zijn geestelijke kinderen over het

openhouden van zijn armen voor iedereen. In een tijd van polarisatie, verdeeldheid en muren hebben wij, volgelingen van Christus, een duidelijke weg te volgen.

In het Opus Dei zijn er mensen van alle leeftijden. Wat kunt u, als vader en prelaat, doen om samenwerking tussen generaties in het werk aan te moedigen?

In mijn huis in Rome wonen we samen, van een 102-jarige tot iemand die nog in de 30 is. De ouderen brengen onder andere hun ervaring mee, de jongeren hun enthousiasme en vitaliteit. We moeten de ervaring tussen generaties met zorg benaderen, wetende dat het soms offers van beide kanten vraagt.

Sommige gelovigen van het Opus Dei krijgen erkenning voor hun bijdragen aan de maatschappij, zoals scholen, universiteiten en maatschappelijk werk. Ze worden

echter ook geconfronteerd met weerzinwekkende verhalen die tegen hen gericht zijn. Waarom denkt u dat deze verhalen ontstaan en hoe kunnen ze worden tegengegaan?

Soms denk ik dat deze verhalen die u noemt ons helpen om onszelf te zuiveren van de verleiding om te denken dat we niets hoeven te corrigeren en nog meer om ons zelfvoldaan te voelen. Net als iedereen moeten we nadenken over wat voor goeds we willen doen en wat we in het bijzonder doen. Onze stichter waarschuwde ons zelfs dat het Werk “zonder menselijke glorie” zou moeten leven.

Aan de andere kant is het natuurlijk dat er verschillende visies zijn omdat er veel manieren zijn om dingen te doen en te begrijpen. Tegengestelde meningen kunnen nuttig zijn als ze oprecht zijn; ze stellen ons in staat

om vergeving te vragen en onszelf te corrigeren. Ik wil dat iedereen die naar deze activiteiten komt, kan zien dat het gaat om het zaaien van vrede en vreugde.

Persoonlijk ben ik blij dat we bijna elke dag van het jaar een toelatingsverzoek tot het Opus Dei krijgen van mensen die vroeger deel uitmaakten van het Werk en die, om welke reden dan ook, zijn weggegaan. Dergelijke berichten zijn een streling van de Heer, die in zekere zin bepaalde al te eenzijdige “verhalen” overwint.

Volgend jaar wordt het Jeugdjubiläum in Rome gehouden. Wat is volgens u de grootste uitdaging voor jongeren vandaag de dag om God te benaderen als een aantrekkelijk ideaal?

Christus alleen is het antwoord op alle vragen die jonge mensen vandaag in hun hart hebben en dat

de liefde van God de Vader, als ze zich voor Hem openstellen, in staat is om hun wonden en zwakheden te genezen. Misschien is het eerder aan ons volwassenen ons af te vragen of we in staat zijn jongeren te begrijpen. Logischerwijs is het getuigenis van een consistent leven ook essentieel om de aantrekkelijkheid van een leven met Christus te laten zien.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl/article/interview-
met-de-prelaat-heiligheid-is-niet-iets-
voor-supervrouwen-of-supermannen-
het-is-voor-echte-mensen-2/](https://dev.opusdei.org/nl/article/interview-met-de-prelaat-heiligheid-is-niet-iets-voor-supervrouwen-of-supermannen-het-is-voor-echte-mensen-2/) (6-8-2025)